

32004L0008

L 52/50

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

21.2.2004

**DIRECTIVA 2004/8/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 11 februarie 2004
privind promovarea cogenerării pe baza cererii de energie termică utilă pe piața internă a energiei și de
modificare a Directivei 92/42/CEE**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European (2),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor (3),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (4),

întrucât:

- (1) Potențialul de utilizare a cogenerării ca măsură de economisire a energiei este, în prezent, insuficient folosit în cadrul Comunității. Promovarea unei cogenerări cu randament ridicat, pe baza cererii de energie termică utilă este o prioritate comunitară, având în vedere beneficiile potențiale ale cogenerării din punct de vedere al economisirii energiei primare, al evitării pierderilor în rețele și al reducerii emisiilor, în special de gaze cu efect de seră. De asemenea, folosirea eficientă a energiei produse prin cogenerare poate contribui pozitiv la securitatea aprovizionării cu energie și la poziția concurențială a Uniunii Europene și a statelor membre. De aceea, este necesar să se ia măsuri pentru a garanta că potențialul este exploatat mai bine în cadrul pieței interne de energie.
- (2) Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 (5) stabilește norme comune pentru producerea, transportul, distribuția și aprovizionarea cu energie electrică în cadrul pieței interne de electricitate. În acest context, dezvoltarea cogenerării contribuie la intensificarea concurenței și pentru noii actori de pe piață.
- (3) Cartea verde intitulată „Spre o strategie europeană pentru securitatea aprovizionării cu energie electrică” subliniază că Uniunea Europeană depinde în foarte mare măsură de sursele sale externe de energie, care reprezintă în prezent 50 % din necesarul total și se estimează că vor crește la 70 % până în anul 2030, dacă se mențin tendințele actuale. Dependența de import și creșterea ratei importurilor fac să crească riscul de întrerupere a aprovizionării sau de dificultăți în aprovizionare. Cu toate acestea, securitatea

aprovizionării nu trebuie considerată doar o problemă de reducere a dependenței de importuri și de dinamizare a producției interne. Securitatea aprovizionării necesită o gamă largă de inițiative de politică energetică, care au drept scop, *inter alia*, diversificarea surselor și tehnologiilor și îmbunătățirea relațiilor internaționale. Cartea verde subliniază, de asemenea, faptul că securitatea aprovizionării cu energie electrică este esențială pentru o dezvoltare durabilă în viitor. Cartea verde concluzionează că adoptarea de noi măsuri pentru reducerea cererii de energie este esențială atât pentru reducerea dependenței de import, cât și pentru limitarea emisiilor de gaze cu efect de seră. În Rezoluția din 15 noiembrie 2001 privind cartea verde (6), Parlamentul European a solicitat stabilirea unor măsuri de încurajare în favoarea unei schimbări în direcția centralelor de producere a energiei electrice eficiente, inclusiv producerea combinată de energie electrică și energie termică.

- (4) Comunicarea Comisiei intitulată „O Europă durabilă pentru o lume mai bună – o strategie a Uniunii Europene pentru dezvoltare durabilă”, prezentată la Consiliul European de la Göteborg din 15 și 16 iunie 2001, a identificat schimbările climatice ca reprezentând una din principalele bariere în calea dezvoltării durabile și a accentuat necesitatea utilizării în mai mare măsură a energiei curate și a unor acțiuni clare pentru reducerea cererii de energie.
- (5) Utilizarea mai intensă a cogenerării, orientată în direcția realizării de economii de energie primară, ar putea constitui o parte importantă a pachetului de măsuri necesare pentru respectarea Protocolului de la Kyoto anexat la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice, precum și a oricărui pachet de măsuri politice pentru respectarea angajamentelor viitoare. În comunicarea privind punerea în aplicare a primei faze a Programului european privind schimbările climatice, Comisia a identificat promovarea cogenerării ca fiind una dintre măsurile necesare pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră din sectorul energetic și și-a anunțat intenția de a prezenta o propunere pentru o directivă privind promovarea cogenerării în 2002.
- (6) În Rezoluția din 25 septembrie 2002 privind comunicarea Comisiei în legătură cu punerea în aplicare a primei faze a Programului european privind schimbările climatice (7), Parlamentul European salută ideea prezentării unei propuneri de întărire a măsurilor comunitare menite să promoveze producerea combinată de energie electrică și termică (CHP) și cere adoptarea promptă a unei directive privind promovarea producerii combinate de energie electrică și termică.

(1) JO C 291 E, 26.11.2002, p. 182.

(2) JO C 95, 23.4.2003, p. 12.

(3) JO C 244, 10.10.2003, p. 1.

(4) Avizul Parlamentului European din 13 mai 2003 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 8 septembrie 2003 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția Parlamentului European din 18 decembrie 2003 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

(5) JO L 176, 15.7.2003, p. 37.

(6) JO C 140 E, 13.6.2002, p. 543.

(7) JO C 273 E, 14.11.2003, p. 172.

- (7) Importanța cogenerării a fost recunoscută, de asemenea, de Rezoluția Consiliului din 18 decembrie 1997 ⁽¹⁾ și de Rezoluția Parlamentului European din 15 mai 1998 ⁽²⁾ privind o strategie comunitară de promovare a producerii combinate de energie electrică și termică.
- (8) În concluziile din 30 mai 2000 și din 5 decembrie 2000, Consiliul a aprobat planul de acțiune al Comisiei privind randamentul energetic și a identificat promovarea cogenerării ca fiind unul din domeniile prioritare pe termen scurt. În rezoluția din 14 martie 2001 privind planul de acțiune pentru randamentul energetic ⁽³⁾, Parlamentul a cerut Comisiei să prezinte propuneri de stabilire a unor norme comune pentru promovarea cogenerării, atunci când acest lucru este justificat din punct de vedere al mediului.
- (9) Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽⁴⁾, Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la marile instalații de ardere ⁽⁵⁾ și Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor ⁽⁶⁾ au evidențiat necesitatea de a evalua potențialul de cogenerare în instalații noi.
- (10) Directiva 1002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor ⁽⁷⁾ impune statelor membre să asigure ca pentru clădirile noi cu o suprafață totală utilă de peste 1 000 m², să se analizează și să se ia în considerare, înainte de începerea construcției, fezabilitatea tehnică, de mediu și economică a sistemelor alternative, cum ar fi cogenerarea de energie electrică și termică.
- (11) În prezenta directivă, cogenerarea cu randament ridicat este definită de economiile de energie obținute prin producerea combinată față de producerea separată de energie electrică și termică. Economii de energie mai mari de 10 % justifică folosirea expresiei „cogenerare cu randament ridicat”. Pentru maximizarea economiilor de energie și pentru a evita pierderea acestor economii, trebuie să se acorde o importanță deosebită condițiilor de exploatare a unităților de cogenerare.
- (12) În contextul evaluării economiilor de energie primară, este important să se ia în considerare situația statelor membre în care cea mai mare parte din consumul de energie electrică este acoperită din importuri.
- (13) Pentru transparență, este important să se adopte o definiție de bază armonizată a cogenerării. Pentru emiterea unei garanții de origine și pentru scopuri statistice, dacă instalațiile de cogenerare sunt echipate pentru producerea separată de energie electrică sau energie termică, o astfel de producție nu trebuie să fie specificată ca fiind cogenerare.
- (14) Pentru a garanta că suportul pentru cogenerare, în contextul prezentei directive, se bazează pe cererea de energie termică utilă și pe economiile de energie primară, este necesar să se stabilească criteriile pentru determinarea și evaluarea randamentului energetic al producției prin cogenerare conform definiției de bază.
- (15) Obiectivul general al prezentei directive trebuie să fie stabilirea unei metode armonizate de calculare a energiei electrice produse prin cogenerare și a orientărilor necesare pentru punerea în aplicare a acesteia, luând în considerare metodologia precum cele care sunt puse la punct în prezent de către organismele europene de standardizare. Această metodă trebuie să poată fi adaptată pentru a ține seama de progresul tehnic. Aplicarea calculului din anexele II și III la unitățile de microcogenerare se poate baza, în conformitate cu principiul proporționalității, pe valorile rezultate dintr-un proces de testare de tip, certificat de un organism competent și independent.
- (16) Definițiile cogenerării și cogenerării cu randament ridicat utilizate în prezenta directivă nu aduc atingere utilizării diferitelor definiții din legislația internă, pentru alte scopuri decât cele stabilite de prezenta directivă. Este potrivit să se folosească suplimentar definițiile relevante conținute în Directiva 2003/54/CE și în Directiva 2001/77/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului din 27 septembrie 2001 privind promovarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie pe piața internă a energiei electrice ⁽⁸⁾.
- (17) Măsurarea producerii de energie termică utilă în punctul de producere al centralei de cogenerare subliniază necesitatea ca avantajele energiei termice utile produse prin cogenerare să nu se irosească prin pierderi mari de energie termică în rețelele de distribuție.
- (18) Raportul dintre energie electrică și energie termică este o caracteristică tehnică ce trebuie definită pentru a calcula cantitatea de energie electrică produsă prin cogenerare.
- (19) În sensul prezentei directive, definiția „unităților de cogenerare” poate include și echipamente în care se poate produce doar energie electrică sau doar energie termică, cum ar fi camerele de ardere auxiliare și cele de postardere. Producția provenită din astfel de echipamente nu trebuie considerată drept cogenerare pentru emiterea unei garanții de origine și pentru scopuri statistice.

⁽¹⁾ JO C 4, 8.1.1998, p. 1.

⁽²⁾ JO C 167, 1.6.1998, p. 308.

⁽³⁾ JO C 343, 5.12.2001, p. 190.

⁽⁴⁾ JO C 257, 10.10.1996, p. 26.

⁽⁵⁾ JO L 309, 27.11.2001, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 332, 28.12.2000, p. 91.

⁽⁷⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 65.

⁽⁸⁾ JO L 283, 27.10.2001, p. 33.

- (20) Definiția „cogenerării la scară redusă” cuprinde, între altele, unitățile de micro-cogenerare și de cogenerare în rețea distribuită, cum ar fi unitățile de cogenerare care aprovizionează cu energie zonele izolate sau care satisfac cereri limitate de energie pentru nevoi rezidențiale, comerciale sau industriale.
- (21) Pentru a crește gradul de transparență în ceea ce privește opțiunea consumatorului între energia electrică produsă prin cogenerare și energia electrică produsă prin alte tehnici, este necesar să se asigure că, pe baza unor valori de referință armonizate privind randamentul energetic, se poate garanta originea cogenerării cu randament ridicat. Sistemele de garantare a originii nu implică, în sine, dreptul de a beneficia de pe urma mecanismelor naționale de sprijin.
- (22) Este important ca toate formele de energie electrică produse prin cogenerare cu randament ridicat să poată fi acoperite de garanții de origine. Este important să se facă distincția clară între garanțiile de origine și certificatele care pot fi preschimbate.
- (23) Pentru a asigura creșterea penetrării pe piață a cogenerării pe termen mediu, este indicat să se solicite tuturor statelor membre adoptarea și publicarea unui raport de analiză a potențialului național pentru cogenerarea cu randament ridicat și să se includă în raport o analiză separată a barierelor în calea cogenerării, precum și a măsurilor luate pentru a asigura fiabilitatea sistemului de garantare.
- (24) Sprijinul public trebuie să fie în concordanță cu dispozițiile orientărilor comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului⁽¹⁾, inclusiv în ceea ce privește necumularea ajutoarelor. În prezent, aceste orientări permit acordarea anumitor tipuri de sprijin public, dacă se poate demonstra că măsurile de sprijin sunt benefice din punct de vedere al protecției mediului pentru că randamentul conversiei este foarte ridicat, pentru că măsurile vor permite reducerea consumului de energie sau pentru că procesul de producție va fi mai puțin dăunător pentru mediu. În unele situații, un astfel de sprijin poate fi necesar pentru exploatarea în continuare a potențialului de cogenerare, în special pentru a ține seama de necesitatea de internalizare a costurilor externe.
- (25) Programele de sprijin public pentru promovarea cogenerării trebuie să se concentreze în principal pe sprijinirea cogenerării pe baza unei cereri de energie termică și energie de răcire, care poate fi justificată din punct de vedere economic.
- (26) Statele membre pun în aplicare diferite mecanisme de sprijin pentru cogenerare la nivel național, care includ ajutoare pentru investiții, scutiri sau reduceri de impozite, certificate verzi și programe de sprijin direct al prețurilor. Un mijloc important de atingere a scopului prezentei directive este garantarea funcționării corespunzătoare a acestor mecanisme, până la punerea în funcțiune a unui cadru comunitar armonizat, pentru a menține încrederea investitorilor. Comisia intenționează să monitorizeze situația și să prezinte rapoarte cu privire la experiența câștigată în aplicarea programelor naționale de sprijin.
- (27) Pentru transportul și distribuția energiei electrice produse prin cogenerare cu randament ridicat, se aplică dispozițiile articolului 7 alineatele (1), (2) și (5) din Directiva 2001/77/CE, precum și dispozițiile relevante din Directiva 2003/54/CE. Până când producătorul de energie prin cogenerare devine, în conformitate cu legislația internă, client eligibil în înțelesul articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2003/54/CE, tarifele legate de achiziția de energie de completare de care au nevoie uneori producătorii de energie prin cogenerare trebuie să fie stabilite ținând seama de criterii obiective, transparente și nediscriminatorii. În special pentru unitățile de cogenerare la scară redusă și cele de microcogenerare, accesul la rețeaua de energie electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat poate fi facilitat, sub rezerva notificării Comisiei.
- (28) În general, unitățile de cogenerare de până la 400 kW, care intră sub incidența definițiilor din Directiva 92/42/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind cerințele de randament energetic pentru noile cazane de apă fierbinte aprovizionate cu combustibili lichizi sau gazoși⁽²⁾ nu pot îndeplini condițiile minime de randament energetic impuse de acestea și, prin urmare, trebuie excluse din domeniul de aplicare a directivei menționate.
- (29) Structura specifică a sectorului de cogenerare, care include mulți producători mici și mijlocii, trebuie să fie luată în considerare, în special atunci când se revizuiesc procedurile administrative pentru obținerea autorizației de a construi o instalație de cogenerare.
- (30) În sensul prezentei directive, de creare a unui cadru pentru promovarea cogenerării, este important să se pună accentul pe necesitatea unui mediu economic și administrativ stabil pentru investițiile în noi instalații de cogenerare. Statele membre trebuie încurajate să susțină această necesitate prin proiectarea unor programe de sprijin cu o durată de minimum patru ani și prin evitarea schimbărilor frecvente ale procedurilor administrative etc. De asemenea, statele membre trebuie să fie încurajate să garanteze că programele de sprijin public respectă principiul retragerii treptate din funcțiune.
- (31) Randamentul și durabilitatea globală a cogenerării depind de mai mulți factori, cum ar fi tehnologia utilizată, tipurile de combustibil, curbele de sarcină, mărimea unității, precum și de proprietățile energiei termice. Din considerente practice și având în vedere faptul că utilizarea energiei termice produse în diferite scopuri necesită diferite niveluri de temperatură ale energiei termice și că aceste diferențe, precum și altele influențează randamentul cogenerării, cogenerarea poate fi împărțită în categorii cum ar fi: „cogenerare industrială”, „cogenerare pentru încălzire” și „cogenerare agricolă”.

(1) JO C 37, 3.2.2001, p. 3.

(2) JO L 167, 22.6.1992, p. 17. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 93/68/CEE (JO L 220, 30.8.1993, p. 1).

- (32) În conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității, prevăzute la articolul 5 din tratat, este necesar să se stabilească la nivel comunitar principii generale care să ofere un cadru pentru promovarea cogenerării pe piața internă de energie, dar detaliile punerii în aplicare trebuie lăsate la latitudinea statelor membre, permițând astfel fiecărui stat membru să aleagă regimul care corespunde cel mai bine situației sale particulare. Prezența directivei se limitează la minimumul necesar pentru atingerea acestor obiective, fără a depăși ceea ce este necesar în acest scop.
- (33) Se impune adoptarea măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

Obiectul prezentei directive este de a crește randamentul energetic și de a îmbunătăți securitatea de aprovizionare, prin crearea unui cadru pentru promovarea și dezvoltarea cogenerării cu randament ridicat a energiei electrice și termice, pe baza cererii de energie termică utilă și a economiilor de energie primară pe piața internă de energie, ținând seama de împrejurările naționale specifice, în special cele privind condițiile economice și climatice.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

Prezența directivei se aplică cogenerării, astfel cum este definită la articolul 3, precum și tehnologiilor de cogenerare enumerate în anexa I.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „cogenerare” înseamnă producerea simultană, în același proces, a energiei termice și a energiei electrice și/sau mecanice;
- (b) „energie termică utilă” înseamnă energia termică produsă într-un proces de cogenerare, pentru a satisface o cerere de încălzire sau răcire, justificată din punct de vedere economic;
- (c) „cerere justificată din punct de vedere economic” înseamnă cererea care nu depășește necesarul de încălzire sau răcire și care ar putea fi satisfăcută altfel în condițiile pieței, prin alte procese de producere a energiei, în afară de cogenerare;
- (d) „energie electrică produsă prin cogenerare” înseamnă energia electrică produsă într-un proces legat de producerea de energie termică utilă și calculată în conformitate cu metodologia prezentată în anexa II;

- (e) „energie electrică de rezervă” înseamnă energia electrică furnizată prin rețeaua de energie electrică ori de câte ori procesul de cogenerare este întrerupt, inclusiv în perioadele de revizie sau în stare de avarie;
- (f) „energie electrică de completare” înseamnă energia electrică furnizată prin rețeaua de energie electrică în cazurile în care cererea de energie electrică depășește producția de energie electrică din procesul de cogenerare;
- (g) „randament global” înseamnă suma anuală a producției de energie electrică și mecanică și a producției de energie termică utilă, împărțită la cantitatea de combustibil folosită pentru producerea energiei termice într-un proces de cogenerare și în producția brută de energie electrică și mecanică;
- (h) „randament” înseamnă randamentul calculat pe baza „puterii calorifice nete” a combustibililor (numită și „putere calorifică inferioară”);
- (i) „cogenerare cu randament ridicat” înseamnă cogenerarea care îndeplinește criteriile stabilite în anexa III;
- (j) „valoare de referință a randamentului pentru producere separată” înseamnă randamentul producerii separate alternative de energie electrică și termică, pe care procesul de cogenerare este menit s-o înlocuiască;
- (k) „raportul dintre energia electrică și energia termică” înseamnă raportul dintre energia electrică produsă prin cogenerare și energia termică utilă la funcționare exclusiv în regim de cogenerare, utilizând datele operaționale ale unei unități specifice;
- (l) „unitate de cogenerare” înseamnă acea unitate care poate funcționa în regim de cogenerare;
- (m) „unitate de microcogenerare” înseamnă o unitate de cogenerare cu o capacitate maximă sub 50 kW_e;
- (n) „cogenerare la scară redusă” înseamnă unități de cogenerare cu capacitate instalată mai mică de 1 MW_e;
- (o) „producție în cogenerare” înseamnă suma dintre energia electrică și mecanică și energia termică utilă produsă prin cogenerare.

Suplimentar, se aplică definițiile relevante din Directiva 2003/54/CE și din Directiva 2001/77/CE.

Articolul 4

Criterii de eficiență a cogenerării

(1) În scopul determinării randamentului cogenerării în conformitate cu anexa III, nu mai târziu de 21 februarie 2006, Comisia stabilește valori de referință armonizate ale randamentului pentru producerea separată a energiei electrice și termice, în conformitate cu procedura menționată la articolul 14 alineatul (2). Aceste valori de referință armonizate ale randamentului constau dintr-o matrice de valori diferențiate prin factori relevanți, printre care anul construcției și tipurile de combustibil și trebuie să se bazeze pe o analiză bine fundamentată, care să ia în considerare, între altele, datele de exploatare în condiții realiste, schimbul transfrontalier de energie electrică, combinația de combustibili și condițiile climatice, precum și tehnologiile de cogenerare aplicate, în conformitate cu principiile enunțate în anexa III.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(2) În conformitate cu procedura menționată la articolul 14 alineatul (2), Comisia revizuieste valorile de referință armonizate ale randamentului pentru producerea separată a energiei electrice și energiei termice, menționate la alineatul (1), pentru prima dată la 21 februarie 2011 și după aceea din patru în patru ani, pentru a ține seama de progresul tehnologic și de evoluția distribuției surselor de energie.

(3) Statele membre care pun în aplicare prezenta directivă înainte de stabilirea de către Comisie a valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producerea separată de energie electrică și termică menționate la alineatul (1) adoptă, înainte de data prevăzută la alineatul (1), valorile de referință naționale ale randamentului pentru producerea separată a energiei electrice și termice, care urmează să fie folosite pentru calculul economiilor de energie primară produse din cogenerare, în conformitate cu metodologia prevăzută la anexa III.

Articolul 5

Garanția de origine pentru energia electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat

(1) Pe baza valorilor de referință armonizate ale randamentului, prevăzute la articolul 4 alineatul (1), statele membre, nu mai târziu de șase luni de la adoptarea acestor valori, se asigură că originea energiei electrice produse prin cogenerare cu randament ridicat poate fi garantată în conformitate cu criteriile obiective, transparente și nediscriminatorii stabilite de fiecare stat membru. Acestea iau măsuri pentru ca această garanție de origine a energiei electrice să permită producătorilor să demonstreze că energia electrică pe care o vând este produsă prin cogenerare cu randament ridicat și să fie emisă în a acest scop, ca răspuns la o solicitare din partea producătorului.

(2) Statele membre pot desemna unul sau mai multe organisme competente, independente de activitățile de producție și distribuție, pentru a superviza emiterea garanției de origine menționate la alineatul (1).

(3) Statele membre sau organismele competente asigură mecanisme adecvate astfel încât garanția de origine să fie atât corectă, cât și fiabilă și specifică, în raportul prevăzut la articolul 10 alineatul (1), măsurile luate pentru asigurarea fiabilității sistemului de garantare.

(4) Programele pentru garantarea originii nu implică, de la sine, dreptul de a beneficia de mecanismele naționale de sprijin.

(5) O garanție de origine:

- precizează puterea calorifică inferioară a sursei de combustibil din care a fost produsă energia electrică, modul de utilizare a energiei termice produse împreună cu energia electrică, precum și datele și locurile de producere;
- precizează cantitatea de energie electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat, în conformitate cu anexa II, pe care o reprezintă garanția;
- precizează economiile de energie primară calculate în conformitate cu anexa III, pe baza valorilor de referință armonizate ale randamentului, stabilite de către Comisie, astfel cum sunt prevăzute la articolul 4 alineatul (1).

Statele membre pot include informații suplimentare privind garanția de origine.

(6) Astfel de garanții de origine, emise în conformitate cu dispozițiile alineatului (1), trebuie să fie recunoscute reciproc de statele membre, exclusiv ca dovadă a elementelor menționate la alineatul (5). Orice refuz de a recunoaște o garanție de origine ca astfel de dovadă, în special din motive legate de prevenirea fraudelor, trebuie să se întemeieze pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii.

În cazul refuzului de recunoaștere a garanției de origine, Comisia poate obliga partea care refuză să recunoască garanția, în special în ceea ce privește criteriile obiective, transparente și nediscriminatorii pe care se întemeiază o astfel de recunoaștere.

Articolul 6

Potențiale naționale pentru cogenerare cu randament ridicat

(1) Statele membre efectuează o analiză a potențialului național pentru aplicarea cogenerării cu randament ridicat, inclusiv a microcogenerării cu randament ridicat.

(2) Analiza:

- se întemeiază pe date științifice bine documentate și respectă criteriile enumerate în anexa IV;
- identifică întregul potențial pentru cererile de energie termică utilă și de răcire, pentru care se poate aplica cogenerarea cu randament ridicat, precum și disponibilitatea combustibililor și altor resurse energetice care ar urma să fie folosite în cogenerare;
- include o analiză separată a barierelor care ar putea împiedica realizarea potențialului național pentru cogenerarea cu randament ridicat. Această analiză trebuie să ia în considerare, în mod deosebit, barierele legate de prețuri și costuri și de accesul la combustibili, barierele legate de problemele sistemului energetic, barierele legate de procedurile administrative și barierele legate de lipsa internalizării costurilor externe în prețurile energiei.

(3) Statele membre evaluează progresul în direcția creșterii ponderii de cogenerare cu randament ridicat, pentru prima dată până la 21 februarie 2007 și după aceea din patru în patru ani, ca urmare a unei solicitări din partea Comisiei cu cel puțin șase luni înainte de data scadentă.

Articolul 7

Programe de sprijin

(1) Statele membre se asigură că sprijinul pentru cogenerare – unități existente și viitoare – se bazează pe cererea de energie termică utilă și economiile de energie primară, în lumina oportunităților disponibile pentru reducerea cererii de energie prin alte măsuri fezabile din punct de vedere economic sau avantajoase pentru mediu, cum ar fi alte măsuri de eficiență energetică.

(2) Fără a aduce atingere articolelor 87 și 88 din tratat, Comisia evaluează aplicarea mecanismelor de sprijin utilizate în statele membre, conform cărora un producător de energie în cogenerare primește, pe baza reglementărilor emise de autoritățile publice, sprijin direct sau indirect, care ar putea avea ca efect restrângerea schimburilor comerciale.

Comisia analizează dacă aceste mecanisme contribuie la atingerea obiectivelor prevăzute la articolul 6 și la articolul 174 alineatul (1) din tratat.

(3) În raportul menționat la articolul 11, Comisia prezintă o analiză bine fundamentată privind experiența dobândită din aplicarea și coexistența diferitelor mecanisme de sprijin menționate la alineatul (2) din prezentul articol. Raportul evaluează succesul, inclusiv rentabilitatea, sistemelor de sprijin în promovarea utilizării cogenerării cu randament ridicat, în conformitate cu potențialele naționale menționate la articolul 6. Raportul examinează, de asemenea, în ce măsură programele de sprijin au contribuit la crearea unor condiții stabile pentru investiții în cogenerare.

Articolul 8

Probleme legate de rețeaua electrică și de tarificare

(1) În scopul asigurării transportului și distribuției energiei electrice produse prin cogenerare cu randament ridicat, se aplică dispozițiile articolului 7 alineatele (1), (2) și (5) din Directiva 2001/77/CE, precum și dispozițiile relevante din Directiva 2003/54/CE.

(2) Până când producătorul de energie prin cogenerare devine client eligibil în condițiile legislației interne, în înțelesul articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2003/54/CE, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se asigura că tarifele pentru achiziționarea de energie electrică drept energie de rezervă sau de completare sunt stabilite pe baza tarifelor, clauzelor și condițiilor publicate.

(3) Sub rezerva notificării Comisiei, statele membre pot facilita accesul la rețeaua de energie electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat de către unități la scară redusă și de microcogenerare.

Articolul 9

Proceduri administrative

(1) Statele membre sau organismele competente desemnate de statele membre evaluează cadrul legislativ și normativ existent, cu privire la procedurile de autorizare sau celelalte proceduri prevăzute la articolul 6 din Directiva 2003/54/CE, care se aplică unităților de cogenerare cu randament ridicat.

O astfel de evaluare are în vedere:

- (a) încurajarea proiectării de unități de cogenerare care să răspundă cererilor, justificate din punct de vedere economic, de energie termică utilă și evitarea producerii unei cantități de energie termică mai mare decât necesarul de energie termică utilă;
- (b) reducerea barierele normative și de alt tip care stau în calea cogenerării;
- (c) fluidizarea și accelerarea procedurilor la nivelul administrativ adecvat și

(d) asigurarea ca normele să fie obiective, transparente și nediscriminatorii și luarea în considerare pe deplin a particularităților diferitelor tehnologii de cogenerare.

(2) Statele membre oferă – când acest lucru este adecvat în contextul legislației interne – indicii privind etapa la care s-a ajuns, în mod special în ceea ce privește următoarele aspecte:

- (a) coordonarea între diferite organisme administrative în ceea ce privește termenele, recepția și prelucrarea cererilor de autorizare;
- (b) elaborarea unor posibile orientări pentru activitățile menționate la alineatul (1) și fezabilitatea unei proceduri rapide de planificare pentru producătorii de energie în sistem de cogenerare;
- (c) desemnarea autorităților care să acționeze ca mediatori în litigiile dintre autoritățile responsabile pentru eliberarea autorizațiilor și solicitanții de autorizații.

Articolul 10

Raportarea de către statele membre

(1) Nu mai târziu de 21 februarie 2006, statele membre publică un raport care cuprinde rezultatele analizei și evaluările efectuate în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), articolul 6 alineatul (1), articolul 9 alineatele (1) și (2).

(2) Nu mai târziu de 21 februarie 2007 și apoi din patru în patru ani, la cererea Comisiei, cu cel puțin șase luni înainte de data scadenței, statele membre publică un raport care să conțină rezultatul evaluării prevăzute la articolul 6 alineatul (3).

(3) Statele membre prezintă Comisiei, pentru prima dată înainte de sfârșitul lunii decembrie 2004, datele pentru anul 2003 și apoi anual, date statistice privind producția națională de energie electrică și energie termică din cogenerare, în conformitate cu metodologia prezentată în anexa II.

De asemenea, statele membre prezintă statistici anuale privind capacitatea de cogenerare și combustibilii folosiți pentru cogenerare. Statele membre pot prezenta și statistici privind economiile de energie primară produse prin aplicarea cogenerării, în conformitate cu metodologia prezentată în anexa III.

Articolul 11

Raportarea de către Comisie

(1) Pe baza rapoartelor prezentate în temeiul articolului 10, Comisia analizează aplicarea prezentei directive și prezintă Parlamentului European și Consiliului, nu mai târziu de 21 februarie 2008 și apoi din patru în patru ani, un raport privind progresul punerii în aplicare a prezentei directive.

Acest raport trebuie să cuprindă, în special, următoarele:

- (a) evaluarea progresului în direcția realizării potențialelor naționale de cogenerare cu randament ridicat, menționate la articolul 6;
- (b) evaluarea gradului în care normele și procedurile care definesc condițiile-cadru pentru cogenerare pe piața internă de energie sunt stabilite pe baza unor criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, ținând seama de avantajele cogenerării;

- (c) examinarea experiențelor dobândite prin aplicarea și coexistența diferitelor mecanisme de sprijin pentru cogenerare;
- (d) reexaminarea valorilor de referință ale randamentului pentru producerea separată, pe baza tehnologiilor actuale.

După caz, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, pe lângă raport, alte propuneri.

(2) La evaluarea progresului menționat la alineatul (1) litera (a), Comisia examinează în ce măsură a fost atins potențialul național de cogenerare cu randament ridicat, menționat la articolul 6, sau măsura în care se estimează că va fi atins, luând în considerare măsurile și condițiile din statele membre, inclusiv condițiile climatice, precum și impactul pe piața internă de energie și implicațiile altor inițiative comunitare, cum ar fi Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de schimburi comerciale pentru cotele de emisie a gazului cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (1).

După caz, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului alte propuneri, în special cele care au în vedere stabilirea unui plan de acțiune pentru dezvoltarea cogenerării cu randament ridicat în cadrul Comunității.

(3) La evaluarea posibilităților de armonizare în continuare a metodelor de calcul menționate la articolul 4 alineatul (1), Comisia examinează impactul coexistenței calculelor prevăzute la articolul 12, anexele II și III, pe piața internă de energie, luând în considerare în același timp experiența dobândită prin aplicarea mecanismelor de sprijin naționale.

După caz, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului și alte propuneri care au ca scop armonizarea în continuare a metodelor de calcul.

Articolul 12

Calcul alternative

(1) Până la sfârșitul anului 2010 și sub rezerva aprobării prealabile de către Comisie, statele membre pot folosi alte metode decât cea prevăzută în anexa II litera (b), pentru a scădea din cifrele raportate posibila cantitate de energie electrică care nu a fost produsă în proces de cogenerare. Cu toate acestea, în sensul celor menționate la articolul 5 alineatul (1) și la articolul 10 alineatul (3), cantitatea de energie electrică produsă prin cogenerare se determină în conformitate cu anexa II.

(2) Statele membre pot calcula economiile de energie primară rezultate ca urmare a producerii de energie termică și energie electrică și mecanică în conformitate cu anexa III litera (c), fără a utiliza anexa II pentru a exclude din acest proces cantitățile de energie termică și energie electrică ce nu sunt rezultate din cogenerare. O astfel de producție poate fi considerată ca fiind cogenerare cu randament ridicat, cu condiția să îndeplinească criteriile de randament stabilite în anexa III litera (a) și – pentru unitățile de

cogenerare cu capacitate electrică mai mare de 25 MW – randamentul global să fie peste 70 %. Cu toate acestea, specificarea cantității de energie electrică produse prin cogenerare în contextul acestei producții, pentru emiterea unei garanții de origine și în scop statistic, se determină în conformitate cu anexa II.

(3) Până la sfârșitul anului 2010, statele membre, folosind o metodologie alternativă, pot determina dacă o cogenerare este cu randament ridicat fără a verifica dacă producerea prin cogenerare îndeplinește criteriile din anexa III litera (a), atunci când se dovedește la nivel național că producerea în sistem de cogenerare identificată de o astfel de metodologie alternativă de calcul îndeplinește în medie criteriile din anexa III litera (a). Dacă se emite o garanție de origine pentru o astfel de producere de energie, atunci randamentul producerii în cogenerare specificat în garanție nu trebuie să depășească valorile limită ale criteriilor din anexa III litera (a), cu excepția cazului în care calculele efectuate în conformitate cu anexa III dovedesc contrariul. Cu toate acestea, specificarea cantității de energie electrică produse prin cogenerare în contextul acestei producții, pentru emiterea unei garanții de origine și în scop statistic, se determină în conformitate cu anexa II.

Articolul 13

Revizuire

(1) Valorile limită utilizate pentru calculul energiei electrice produse prin cogenerare menționate în anexa II litera (a) se adaptează la progresul tehnic în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2).

(2) Valorile limită utilizate pentru calculul randamentului producției prin cogenerare și a economiilor de energie primară menționate la anexa III litera (a) se adaptează la progresul tehnic în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2).

(3) Orientările pentru determinarea raportului dintre energia electrică și energia termică menționate în anexa II litera (d) se adaptează la progresul tehnic în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2).

Articolul 14

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, ținând seama de dispozițiile articolului 8 din decizia respectivă.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.

Articolul 15

Transpunere

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 21 februarie 2006. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(1) JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 16

Modificare la Directiva 92/42/CEE

La articolul 3 alineatul (1) din Directiva 92/42/CEE se introduce următoarea liniuță:

„— unitățile de cogenerare, astfel cum sunt definite în Directiva 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie electrică utilă pe piața internă de energie (*).

(*) JO L 52, 21.2.2004, p. 50.”

Articolul 17

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 18

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasburg, 11 februarie 2004.

Pentru Parlamentul European

Președintele

P. COX

Pentru Consiliu

Președintele

M. McDOWELL

ANEXA I

Tehnologii de cogenerare care intră sub incidența prezentei directive

- (a) Turbină de gaz cu ciclu combinat cu recuperare de căldură
 - (b) Turbină de abur cu contrapresiune
 - (c) Turbină de abur cu condensare
 - (d) Turbină de gaz cu recuperare de căldură
 - (e) Motor cu ardere internă
 - (f) Microturbine
 - (g) Motoare Stirling
 - (h) Pile de combustie
 - (i) Motoare cu abur
 - (j) Cicluri Rankine pentru biomasă
 - (k) Orice alt tip de tehnologie sau combinații ale acestora, care intră sub incidența definiției stabilite la articolul 3 litera (a).
-

ANEXA II

Calculul energiei electrice produse prin cogenerare

Valorile folosite pentru calculul energiei electrice produse prin cogenerare se determină pe baza exploatării estimate sau efective a unității în condiții normale de utilizare. Pentru unitățile de microcogenerare, calculul se poate baza pe valori certificate.

- (a) Producția de energie electrică din cogenerare se consideră egală cu producția totală anuală de energie electrică a unității respective, măsurată la ieșirea din generatoarele principale;
- (i) în unitățile de cogenerare de tip (b), (d), (e), (f), (g) și (h) menționate la anexa I, cu un randament global anual stabilit de statele membre la un nivel minim de 75 % și
- (ii) în unități de cogenerare de tip (a) și (c) menționate în anexa I, cu un randament global anual stabilit de statele membre la un nivel de minim 80 %.
- (b) În unitățile de cogenerare cu un randament global anual mai mic decât valoarea prevăzută la litera (a) punctul (i) [unități de cogenerare de tip (b), (d), (e), (f), (g) și (h) menționate în anexa I] sau cu un randament global anual sub valoarea menționată la litera (a) punctul (ii) [unități de cogenerare de tip (a) și (c) menționate în anexa I], cogenerarea se calculează cu următoarea formulă:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \cdot C$$

unde:

E_{CHP} este cantitatea de energie electrică produsă prin cogenerare

C este raportul dintre energia electrică și energia termică

H_{CHP} este cantitatea de energie termică utilă produsă prin cogenerare (calculată, în acest sens, ca producția totală de energie termică minus orice cantitate de energie termică produsă în cazane separate sau prin extracție de abur viu din generatorul de abur, înainte de turbină).

Calculul energiei electrice produse prin cogenerare trebuie să aibă la bază raportul efectiv dintre energia electrică și energia termică. Dacă nu se cunoaște raportul efectiv dintre energia electrică și energia termică a unei unități de cogenerare, se pot folosi următoarele valori implicite, în special pentru scopuri statistice, pentru unități de tip (a), (b), (c), (d) și (e) menționate la anexa I, cu condiția ca energia electrică produsă în cogenerare să fie mai mică sau egală cu producția de energie electrică totală a unității:

Tipul unității	Raportul energie electrică/energie termică, C (valori implicite)
Turbină de gaz în ciclu combinat, cu recuperare de căldură	0,95
Turbină de abur cu contrapresiune	0,45
Turbină de abur cu condensare	0,45
Turbină de gaz cu recuperare de căldură	0,55
Motor cu ardere internă	0,75

Dacă statele membre introduc valori implicite pentru raportul dintre energia electrică și energia termică pentru unitățile de tipul (f), (g), (h), (i), (j) și (k) menționate în anexa I, aceste valori implicite trebuie să fie publicate și notificate Comisiei.

- (c) Dacă o parte din conținutul de energie al consumului de combustibil din procesul de cogenerare este recuperată sub formă de produse chimice și reciclată, această parte poate fi scăzută din consumul de combustibil înainte de calcularea randamentului global utilizat la literele (a) și (b).
- (d) Statele membre pot determina raportul dintre energia electrică și energia termică utilă în cazul funcționării în regim de cogenerare la o capacitate scăzută, utilizând datele operaționale ale unei unități specifice.
- (e) Comisia, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2), stabilește orientări detaliate pentru punerea în aplicare și aplicarea propriu-zisă a dispozițiilor anexei II, inclusiv determinarea raportului dintre energia electrică și energia termică.
- (f) Statele membre pot utiliza alte perioade de raportare în afară de cea anuală, pentru calculele de la literele (a) și (b).

ANEXA III

Metodologia de determinare a randamentului procesului de cogenerare

Valorile utilizate pentru calculul randamentului cogenerării și a economiilor de energie primară se determină pe baza exploatării estimate sau efective a unității, în condiții normale de utilizare.

(a) *Cogenerarea cu randament ridicat*

În sensul prezentei directive, cogenerarea cu randament ridicat îndeplinește următoarele criterii:

- producția în sistem de cogenerare de la unitățile de cogenerare asigură economii de energie primară calculate în conformitate cu litera (b) de cel puțin 10 %, comparativ cu valorile de referință pentru producerea separată de energie electrică și termică;
- producția de la unitățile la scară redusă și de la unitățile de micro-cogenerare care asigură economii de energie primară poate fi considerată drept cogenerare cu randament ridicat.

(b) *Calculul economiilor de energie primară*

Cantitatea de economii de energie primară rezultată în urma producerii în sistem de cogenerare, definită în conformitate cu anexa II, se calculează pe baza următoarei formule:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}} \right) \times 100 \%$$

unde:

PES reprezintă economiile de energie primară.

$CHP H_{\eta}$ reprezintă randamentul termic al producției prin cogenerare, definit ca raport între producția anuală de energie termică utilă și consumul de combustibil utilizat pentru producerea de energie termică utilă și energie electrică din cogenerare.

$Ref H_{\eta}$ reprezintă valoarea de referință a randamentului pentru producerea separată de energie termică.

$CHP E_{\eta}$ reprezintă randamentul electric al producției prin cogenerare, definit ca raport între producția anuală de energie electrică produsă prin cogenerare și consumul de combustibil utilizat pentru producerea sumei dintre producția de energie termică utilă și energia electrică din cogenerare. În cazul în care o unitate de cogenerare produce energie mecanică, cantitatea anuală de energie electrică produsă prin cogenerare poate fi mărită cu un factor suplimentar, care reprezintă cantitatea de energie electrică echivalentă cu cea de energie mecanică. Acest element suplimentar nu va crea dreptul de emitere a garanțiilor de origine, în conformitate cu articolul 5.

$Ref E_{\eta}$ reprezintă valoarea de referință a randamentului pentru producerea separată de energie electrică.

(c) *Calculul economiilor de energie primară în cazul utilizării metodei de calcul alternativ, în conformitate cu articolul 12 alineatul (2)*

Dacă economiile de energie primară pentru un procedeu sunt calculate în conformitate cu articolul 12 alineatul (2), economiile de energie primară se calculează cu formula de la litera (b) din prezenta anexă, înlocuind:

„ $CHP H_{\eta}$ ” cu „ H_{η} ” și

„ $CHP E_{\eta}$ ” cu „ E_{η} ”,

unde:

H_{η} reprezintă randamentul termic al procesului, definit ca raport între producția anuală de energie termică și consumul de combustibil utilizat pentru producerea sumei dintre producția de energie termică și producția de energie electrică.

E_{η} reprezintă randamentul electric al procesului, definit ca raport între producția de energie electrică și consumul de combustibil utilizat pentru producerea sumei dintre producția de energie termică și producția de energie electrică. În cazul în care o unitate de cogenerare generează energie mecanică, energia electrică produsă anual prin cogenerare poate fi mărită printr-un element suplimentar, care reprezintă cantitatea de energie electrică echivalentă cu cea de energie mecanică. Acest factor suplimentar nu va crea dreptul de a emite garanții de origine, în conformitate cu articolul 5.

(d) *Statele membre pot utiliza alte perioade de raportare, în afară de cea anuală, pentru calculele efectuate în conformitate cu literele (b) și (c) din prezenta anexă.*

(e) Pentru unități de microcogenerare, calculul economiilor de energie primară se poate baza pe date certificate.

(f) *Valorile de referință ale randamentului pentru producerea separată de energie electrică și termică*

Principiile pentru definirea valorilor de referință ale randamentului pentru producerea separată de energie electrică și termică, menționate la articolul 14 alineatul (1) și în formula prezentată la litera (b) din prezenta anexă, stabilesc randamentul de exploatare a producerii separate de energie electrică și termică pe care cogenerarea intenționează să o înlocuiască.

Valorile de referință ale randamentului se calculează în conformitate cu principiile următoare:

1. Pentru unitățile de cogenerare definite la articolul 3, compararea cu producerea separată de energie electrică trebuie să aibă la bază principiul comparării acelorași tipuri de combustibil.
 2. Fiecare unitate de cogenerare se compară cu tehnologia cea mai bună și justificabilă din punct de vedere economic pentru producerea separată de energie electrică și termică disponibilă pe piață în anul construirii unității de cogenerare.
 3. Valorile de referință ale randamentului pentru unitățile de cogenerare mai vechi de 10 ani se stabilesc pe baza valorilor de referință pentru unitățile cu vechime de 10 ani.
 4. Valorile de referință ale randamentului pentru producerea separată de energie electrică și termică reflectă diferențele climatice dintre statele membre.
-

ANEXA IV

Criteria de analiză a potențialelor naționale pentru cogenerarea cu randament ridicat

- (a) Analiza potențialelor naționale menționate la articolul 6 trebuie să ia în considerare:
- tipul de combustibili care s-ar putea utiliza pentru atingerea potențialelor de cogenerare, inclusiv considerații specifice privind potențialul de creștere a utilizării surselor de energie regenerabile pe piețele naționale de energie termică, prin cogenerare;
 - tipul de tehnologii de cogenerare enumerate în anexa I, care ar putea fi folosite pentru atingerea potențialului național;
 - tipul de producere separată de energie electrică și termică sau, dacă este fezabil, de energie mecanică, pe care o poate înlocui cogenerarea cu randament ridicat;
 - o distribuție a potențialului între modernizarea capacităților existente și construcția de noi capacități.
- (b) Analiza trebuie să includă mecanismele corespunzătoare pentru evaluarea rentabilității – exprimată în economii de energie primară – creșterii ponderii de cogenerare cu randament ridicat în configurația energetică națională. Analiza rentabilității trebuie să țină seama și de angajamentele naționale acceptate în contextul angajamentelor privind schimbările climatice acceptate de Comunitate în temeiul Protocolului de la Kyoto anexat la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice.
- (c) Analiza potențialului național de cogenerare trebuie să specifice potențialele pentru orizonturile de timp 2010, 2015 și 2020 și să includă, dacă este posibil, estimările de costuri corespunzătoare pentru fiecare orizont de timp.
-